

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

16. detsember 2011*

Kohtuasjas T-423/09,

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, asukoht Dashiqiao (Hiina),
esindajad: advokaadid J.-F. Bellis ja R. Luff,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: J.-P. Hix, hiljem J.-P. Hix ja B. Driessen, keda
abistasid advokaadid G. Berrisch ja G. Wolf, hiljem G. Berrisch,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: É. Gippini Fournier ja H. van Vliet,

menetlusse astuja,

mille ese on nõue tühistada nõukogu 7. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 826/2009, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1659/2005 teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta (ELT L 240, lk 7), kuivõrd sellega hageja suhtes kehtestatud dumpinguvastane tollimaks on kõrgem kui tollimaks, mida tema suhtes kohaldataks juhul, kui see oleks kindlaks määratud esialgse uurimise käigus kasutatud arvutusmeetodi alusel, mis võttis arvesse Hiina käibemaksu tagastamata jätmist ekspordiga seoses,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees J. Azizi (ettekandja), kohtunikud V. Vadapalas ja S. Frimodt Nielsen,

kohtusekretär: ametnik V. Nagy,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. juuni 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- 1 Dumpinguvastane alusregulatsioon on kehtestatud nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrusega (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), muudetud redaktsioonis (edaspidi „algmäärus”) (asendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51; parandused ELT 2010, L 7, lk 22).
- 2 Käesoleva kohtuasja suhtes kohaldatava algmääruse artikli 2 lõiked 1, 8 ja 10 (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõiked 1, 8 ja 10) sätestavad eelkõige:

„1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

[...]

8. Ekspordihind on ekspordiriigist ühendusse ekspordiks müüdüd toote eest tegelikult makstud või makstav hind.

[...]

10. Ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehakse õiglane võrdlus. Võrreldakse samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müüki ning nõuetekohaselt võetakse arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi. Kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, võetakse igal juhul eraldi kohanduste näol nõuetekohaselt arvesse neid tegurite väidetavaid ja ilmnenuid erinevusi, mis mõjutavad hindu ja hinna võrreldavust. Kohandamisel välditakse dubleerimist, eelkõige seoses allahindluste, hinnavähendite, koguste ja kaubandustasandiga. Kui kindlaksmääratud tingimused on täidetud, võib kohandada järgmisi tegureid.

[...]

b) Impordimaksud ja kaudsed maksud

Kui toode on ette nähtud ekspordiriigis tarbimiseks, kohandatakse normaalväärtust samasuguse toote või selles füüsiliselt sisalduvate materjalide eest tasutavate impordimaksude või kaudsete maksude ulatuses, ning kui toode eksporditakse ühendusse, kõnealuseid makse sisse ei nõuta või need tagastatakse.

[...]

k) Muud tegurid

Kohandada võib ka punktides a–j nimetatata tegurite erinevusi, kui on ilmenenud, et need mõjutavad käesoleva lõikega nõutavat hinna võrreldavust, ning eelkõige juhul, kui kliendid maksavad selliste tegurite erinevuse tõttu siseturul erinevaid hindu.”

- 3 Käesoleva kohtuasja suhtes kohaldatava algmääruse artikli 11 lõiked 3 ja 9 (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõiked 3 ja 9) sätestavad eelkõige:

„3. Kui see on põhjendatud, võib meetmete jätkuva rakendamise vajaduse samuti läbi vaadata kas komisjoni algatusel või liikmesriigi taotlusel või, kui lõpliku meetme kehtestamisest on möödunud kohane aeg, milleks on vähemalt üks aasta, siis eksportija, importija või ühenduse tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust.

[...]

9. Kui asjaolud ei ole muutunud, rakendab komisjon kõikides käesoleva artikli kohaselt läbiviidavates läbivaatamise või tagasimaksmise uurimistes sama meetodikat nagu tollimaksu kehtestamise põhjustanud uurimises, võttes nõuetekohaselt arvesse artiklit 2, eriti selle lõikeid 11 ja 12, ning artiklit 17.”

Vaidluse taust

Asjakohased dumpinguvastased määrused

- 4 Euroopa Ühenduste Komisjon võttis 11. aprillil 2005 vastu määruse (EÜ) nr 552/2005, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes (ELT L 93, lk 6), millega muu hulgas kehtestati 66,1% suurune ajutine dumpinguvastane tollimaks, mida kohaldatakse hageja, st Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd poolt toodetavate teatavate magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes Euroopa Ühendusse.
- 5 Nõukogu 6. oktoobri 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1659/2005 teatavate Hiina Rahvavabariigist pärit magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise ja ajutise tollimaksu lõpliku sissenõudmise kohta (ELT L 267, lk 1) kehtestas Euroopa Liidu Nõukogu muu hulgas 27,7% suuruse lõpliku dumpinguvastase tollimaksu, mida kohaldatakse teatavate hageja poolt toodetavate magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes Euroopa Ühendusse.
- 6 Hageja taotlusel viidi algmääruse artikli 11 lõike 3 alusel (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõige 3) läbi määruse nr 1659/2005 vahepealne läbivaatamine. Selle läbivaatamise lõppedes võttis nõukogu vastu 7. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 826/2009, millega muudetakse määrust [nr 1659/2005] (ELT L 240, lk 7, edaspidi „vaidlustatud määrus“), millega teatavate hageja poolt toodetavate magneesiumoksiidtelliste impordi suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määra vähendati 14,4%-ni.

Hiina käibemaksualased õigusnormid

- 7 Hiina seadusandja kehtestas käibemaksusüsteemi, mille kohaselt nõutakse 17-protsendilist käibemaksu põhimõtteliselt sisse kogu müügi pealt, mis toimub nii omamaisel turul kui ka ekspordides. Siiski, kui omamaisel turul teostatavalt müügilt oli müüja kohustatud tasuma käibemaksu kogusumma, siis seevastu ekspordi puhul võidi see talle täies ulatusest tagasi maksta.

- 8 Esialgse uurimise ajal, mis hõlmas ajavahemikku 1. aprillist 2003 kuni 31. märtsini 2004, ja mille tulemusena võeti vastu määrus nr 1659/2005, maksti magneesiumoksiidteeliste ekspordi suhtes kohaldatav käibemaks müüjale/ekspordijale osaliselt tagasi, st vastavalt 15 % ulatuses 2003. aastal ja 13 % ulatuses 2004. aastal. Seejärel, uurimisperioodil, mil toimus läbivaatamise menetlus, mille tulemusena võeti vastu vaidlustatud määrus, st 1. jaanuarist 2007 kuni 31. märtsini 2008, vähendati magneesiumoksiidteeliste käibemaksu tagastamise määra nullini.

Haldusmenetlused

- 9 Esialgse uurimise käigus võrdles komisjon normaalväärtust ja ekspordihinda ning seda võrdlust on määruse nr 552/2005 põhjendustes 61 ja 62, millele on viidatud määruse nr 826/2009 põhjenduses 9, kokku võetud järgmiselt:

„(61) Normaalväärtust ja ekspordihindu võrreldi tehastest hankimise tasandil ja samal kaubanduslikul tasandil. Selleks, et tagada ekspordihinna ja normaalväärtuse õiglane võrdlus, võeti kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 10 arvesse

hindasid ja hindade võrreldavust väidetavalt ja tõendatult mõjutavate tegurite erinevusi.

(62) Sellele tuginedes kohandati transpordi-, kindlustus-, käitus-, laadimis-, lisa- ja laenukulusid, vahendustasusid, impordimakse ja müügijärgseid kulusid (garantii)."

¹⁰ Kostja vastuses seletas nõukogu seda institutsioonide esialgse uurimise ajal kasutatud lähenemisviisi järgmiselt. Olles tuvastanud, et magneesiumoksiidtelliste eksportmüügi puhul tagastati käibemaks pea täies ulatuses, otsustasid institutsioonid tema sõnul „kasutada ekspordihinnaga võrdlemiseks ilma käibemaksuta normaalväärtust, justkui ekspordihind oleks tegelikult olnud täielikult käibemaksuvaba, ja arvata sellest hinnast maha tagastamata käibemaksu summa”. Nõukogu täpsustas, et kuigi „[alg-määruse] artikli 2 lõike 10 [punkti b] alusel oleks traditsioonilisem viis olnud [jätta] normaalväärtusesse sisse käibemaksu määr, mis on proportsionaalne eksportmüügi suhtes kohaldatava määraga pärast tagastamist, ja mitte arvata maha eksportmüügi jääkkäibemaksu”, leiti, et „arvestades, et eksportmüügi suhtes kohaldatav käibemaksumäär on madal (nullilähedane) pärast seda, kui Hiina maksuhaldurid tagastasid esialgse uurimise ajal käibemaksu, [...] oli halduslikust seisukohast praktilisem jätta see käibemaks lihtsalt ekspordihindadest välja”.

¹¹ Kohtuistungil esitas hageja kuupäevata dokumendi „Spetsiifilist teavet avalikustav lõplik dokument” (Specific definitive disclosure), millest nähtub, et ekspordihinda kohandati tõepoolest nõukogu kirjeldatud viisi. Pärast poolte ärakuulamist lisati see dokument kohtutoimikusse ning selle kohta tehti märke kohtuistungi protokollis. Peale selle märkis nõukogu kohtuistungil, et institutsioonid leidsid nüüd, et esialgse uurimise käigus kasutatud lähenemisviis ei olnud kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 10

punktiga b (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 punkt b), kuna selles sättes on käsitletud vaid normaalväärtuse, mitte ekspordihinna kohandamist, ning selle hinna kohandamine peab põhinema sama määruse artikli 2 lõike 10 punktil k (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 punkt k).

- 12 Komisjon edastas 15. juulil 2009 hagejale dokumendi „Üldist teavet avalikustav dokument R453” (General Disclosure Document R453), mille punktis B.4 „Võrdlus” märkis ta läbivaatamismenetluse käigus kasutatud normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetodi kohta järgmist:

„Keskmist normaalväärtust ja keskmist ekspordihinda võrreldi iga vaatlusaluse toote liigi puhul tehasehindade tasandil, samal kaubandustasandil ja samal kaudse maksustamise tasandil. Normaalväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdluse tagamiseks võeti vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10 arvesse tegurite erinevusi, mis väidetavalt ja tõendatult mõjutavad hindu ja nende võrreldavust. Sellest tulenevalt kohandati vajaduse korral ja põhjendatud juhtudel transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja krediidikulusid ning tegelikke tasutud dumpinguvastaseid tollimakse.

Uurimise käigus selgus, et eksportmüügi eest tasutud käibemaksu ei tagastatud. Esialgse uurimise käigus arvestati käibemaks maha nii normaalväärtusest kui ka ekspordihinnast, et ekspordihind ja normaalväärtus väljendaks sama kaudse maksustamise taset. Siiski leiame algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b alusel, et juhul, kui kaudseid ekspordimakse ei tagastata, kohaldatakse meetodikat, mis seisneb selles, et

normaalväärtust kohandatakse nende riiklike maksude ulatuses, mida kohaldatakse juhul, kui samasugune toode müüakse ekspordiriigis tarbimiseks. Seega tehti normaalväärtus kindlaks makstud või makstavat käibemaksu arvesse võttes.”

- 13 Hagejale samal päeval edastatud teises dokumendi „II lisa. Spetsiifilist teavet avalikustav dokument” (Annex II Specific Disclosure Document) punktis 3.2 „Kohandamine – Normaalväärtus” täpsustas komisjon järgmist:

„Normaalväärtuse kohandamine viidi läbi transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja krediidikulude osas.

Vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile b kohaldatakse juhul, kui kaudseid ekspordimakse ei tagastata, meetodikat, mis seisneb selles, et normaalväärtust kohandatakse nende riiklike maksude ulatuses, mida kohaldatakse juhul, kui samasugune toode müüakse ekspordiriigis tarbimiseks. Seega tehti normaalväärtus kindlaks makstud või makstavat käibemaksu arvesse võttes. Selleks kasutatud käibemaksu määr on kuni 17 %.”

- 14 Hageja esitas 24. juuli 2009. aasta kirjaga oma märkused eespool punktides 12 ja 13 viidatud dokumentide kohta ja vaidlustas eelkõige „uue” ekspordihindade ja normaalväärtuse võrdlemise meetodi, mille aluseks oli „käibemaksu sissearvamine”.

- 15 Komisjon edastas 31. juulil 2009 hagejale dokumendi „Komisjoni talituste suunised pärast teie vastust lõplikule avalikustamisele” (Orientations of the Commission’s services after your reactions to final disclosure), mille punktis 3 oli eelkõige märgitud:

„Avalikustatud teabes [...] on märgitud, et uurimise käigus selgus, et eksportmüügi eest tasutud käibemaksu ei tagastatud ning nii ekspordihind kui ka normaalväärtus arvutatakse vastavalt makstud või makstavale käibemaksule. Oma 24. juuli 2009. aasta märkustes väidate, et see lähenemisviis ei ole seaduslik. Teie argumentide kohta tuleb siiski märkida järgmist:

Seoses väitega, et esialgses uurimises kasutati muud metoodikat (s.o käibemaks arvati maha nii normaalväärtusest kui ka ekspordihinnast), tuleb märkida, et läbivaatamise uurimisperiodil ja esialgse uurimise ajal ei kehtinud samad asjaolud. Kui esialgse uurimise ajal käibemaks osaliselt tagastati, millest tulenevalt oli vaja kohandamist vastavalt artikli 2 lõikele 10, siis läbivaatamise uurimisperiodil eksportmüügilt makstud käibemaksu ei tagastatud. Seepärast ei olnud vaja ei ekspordihinda ega ka normaalväärtust käibemaksu suhtes kohandada. Isegi kui seda saaks pidada meetodi muutmiseks, [oleks] see õigustatud vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 9 [muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 11 lõige 9], sest asjaolud on muutunud.”

- 16 Lõpuks, vaidlustatud määruse põhjendustes 29–32, mis on esitatud punktis 4 „Võrdlus”, on märgitud järgmist:

„(29) Keskmist normaalväärtust ja keskmist ekspordihinda võrreldi iga vaatlusaluse toote liigi puhul tehasehindade tasandil, samal kaubandustasandil ja samal

kaudse maksustamise tasandil. Normaalkväärtuse ja ekspordihinna õiglase võrdluse tagamiseks võeti vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10 arvesse tegurite erinevusi, mis väidetavalt ja tõendatult mõjutavad hindu ja nende võrreldavust. Sellest tulenevalt kohandati vajaduse korral ja põhjendatud juhtudel transpordi-, kindlustus-, käitlemis-, laadimis- ja krediitkulused ning tegelikke tasutud dumpinguvastaseid tollimakse.

- (30) Uurimise käigus selgus, et ekspordimüügi eest tasutud käibemaksu ei tagastatud (isegi mitte osaliselt, nagu oli tehtud esialgses uurimises). Taotlejale algmääruse artikli 20 [muudetuna määruse nr 1225/2009 artikkel 20] kohaselt avalikustatud teabes on seepärast märgitud, et nii ekspordihind kui ka normaalväärtus arvutatakse vastavalt makstud või makstavale käibemaksule. Taotleja väidab, et kõnealune lähenemisiis ei ole seaduslik. Selle väite kohta võib märkida järgmist.
- (31) Seoses väitega, et esialgses uurimises kasutati muud metoodikat (s.o käibemaks arvati maha nii normaalväärtusest kui ka ekspordihinnast), tuleb märkida, et läbivaatamise uurimisperioodil ja esialgse uurimise ajal ei kehtinud samad tingimused. Kui esialgse uurimise ajal käibemaks osaliselt tagastati (nagu on märgitud eespool), millest tulenevalt oli vaja kohandamist vastavalt [algmääruse] artikli 2 lõikele 10, siis läbivaatamise uurimisperioodil ekspordimüügilt makstud käibemaksu ei tagastatud. Seepärast ei olnud vaja ei ekspordihinda ega ka normaalväärtust käibemaksu suhtes kohandada. Isegi kui seda saaks pidada

meetodi muutmiseks, [oleks] see õigustatud vastavalt algmääruse artikli 11 lõikele 9, sest tingimused on muutunud.

- (32) Taotleja märkis veel, et käesolevas läbivaatamises kasutatud meetod suurendaks kunstlikult dumpingumarginaali. Kõnealuse väitega ei saa nõustuda. Kasutatud meetod on neutraalne. Sellel on samasugune mõju nagu siis, kui äriühing müüb ühendusse teatavaid tooteid või teeb ühendusega teatavaid tehinguid ekspordihinnaga, mis ei ole dumpinguhind. Teisisõnu, isegi kui käibemaksu lisamine võrrandi mõlemale poolele suurendab kahe näitaja erinevust, oleks dumpinguta müügihinna puhul tulemus samasugune.”

Menetlus ja poolte nõuded

- ¹⁷ Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 22. oktoobril 2009.
- ¹⁸ Üldkohtu kodukorra artikli 76a alusel esitas hageja Üldkohtusse samal päeval eraldi dokumendina saabunud taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses. Nõukogu esitas 9. novembri 2009. aasta kirjaga oma märkused selle taotluse kohta. Üldkohus teavitas 23. novembri 2009. aasta kirjas hagejat oma otsusest jätta rahuldamata tema taotlus kiirendatud menetluse kohta.

19 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada dumpinguvastane tollimaks, mis talle kehtestati vaidlustatud määrusega, kuivõrd see tollimaks on kõrgem sellest, mida kohaldataks siis, kui see oleks kindlaks määratud esialgse uurimise käigus kasutatud arvutusmeetodiga, algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel, võttes arvesse Hiina käibemaksu tagastamata jätmist ekspordiga seoses;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

20 Nõukogu palub Üldkohtul:

- jätta hagi rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

21 Komisjon esitas 19. jaanuaril 2010 Üldkohtusse avalduse menetlusse astumiseks nõukogu nõuete toetuseks. Üldkohtu kolmanda koja esimees andis 5. märtsi 2010. aasta määrusega menetlusse astumise loa. Komisjon ei esitanud määratud aja jooksul menetlusse astuja seisukohti.

22 Kuna koja ühel liikmel esines takistus käesoleva asja läbivaatamisel osalemiseks, määras Üldkohtu president Üldkohtu kodukorra artikli 32 lõike 3 alusel koja koosseisu täiendamiseks kotta uue kohtuniku.

- 23 Ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal otsustas Üldkohus (esimene koda) alustada suulist menetlust.
- 24 Poolte kohtukõned ja nende vastused Üldkohtu suulistele küsimustele kuulati ära 14. juuni 2011. aasta kohtuistungil.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisväidete kokkuvõte

- 25 Hageja esitab oma hagi toetuseks kaks väidet.
- 26 Esimese väite kohaselt on rikutud algmääruse artikli 2 lõiget 10, kuna see meetodi muutmine rikub põhimõtet ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehtava õiglase võrdluse kohta.
- 27 Teise väite kohaselt on rikutud algmääruse artikli 11 lõiget 9, kuna vaidlustatud määruse tegemiseni viinud läbivaatamismenetluse raames ei kasutanud komisjon sama meetodit kui esialgse uurimise käigus.

Esimene väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõiget 10

- 28 Esimese väite toetuseks märgib hageja sisuliselt, et esialgse uurimise käigus käsitles komisjon ekspordiga seoses käibemaksu (osalist) tagastamata jätmist ekspordikulu- na, sest selle tagajärjel vähenes tulu, mida eksportija sai ekspordilt. Seega arvestas komisjon vastavalt algmääruse artikli 2 lõikele 10 ekspordihinnast maha tagastamata käibemaksusumma. Seevastu läbivaatamismenetluse käigus muutis komisjon hageja väitel oluliselt meetodit.
- 29 Hageja väitel ei ole algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt b käesoleval juhul kohaldatav. See säte puudutab tema sõnul ainuüksi teatud riikide kehtestatud maksuvähendusi, millega toote erinevate tootmisetappide jooksul tarbitud sisenditelt eelnevalt sisse nõutud maksud tagastatakse selle toote ekspordi korral. Sellisel juhul kohandatakse normaalväärtust, arvates maha kõnealustele tagastatud maksudele vastava summa. Seevastu ei ole see säte kohaldatav käesolevas kohtuasjas käsitletava olukorra suhtes, mis puudutab asjaomase toote ekspordi korral sisse nõutud maksu. Seega leidis komisjon hageja väitel ekslikult, et ta on artikli 2 lõike 10 punkti b alusel kohustatud võrdlema normaalväärtust ja ekspordihinda, võttes aluseks „käibemaksu sissearvamise”, st meetodi, mida institutsioonid ei ole tema sõnul kunagi varem kasutanud. Hageja täpsustab, et ainuüksi asjaolu, et ekspordiga seoses teostatava käibemaksu tagastamise määr on erinev, ei saa õigustada seda olulist meetodi muutust, kuna selle (osaline) tagastamata jätmine on ekspordikulu, mis tuleks ekspordihinnast maha arvata.
- 30 Hageja vaidleb vastu vaidlustatud määruse põhjendustes 31 ja 32 esitatud arutluskäi- gule, mille kohaselt normaalväärtuse ja ekspordihinna vaheline võrdlus on õiglane ja isegi neutraalne, sest neid kaht näitajat võrreldakse samal alusel, st „käibemaksu

sissearvamise” alusel, millel on samasugune mõju. Isegi juhul, kui nii kodumaisele turule kui ka ekspordiks toimuva müügi suhtes kohaldataks sama käibemaksumäära, oleks summa, mille alusel seda käibemaksu arvutatakse, erinev. Dumpingumenetlustega hõlmatud olukordades, nagu on tegemist käesolevas asjas, on ekspordihind korrapäraselt normaalväärtusest madalam, nii et normaalväärtusele lisatud käibemaksusumma on suurem kui see summa, mida eksportija maksab eksportmüügilt. Normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetod, millega arvatakse sisse käibemaks, toob tema sõnul seega kaasa dumpingumarginaali kunstliku tõusu. Seega rikkus nõukogu ekspordihinna ja normaalväärtuse vahel tehtava õiglase võrdluse põhimõtet algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b tähenduses.

31 Hageja väidab, et käesolevas asjas kasutatud võrdlusmeetod ei sobi kokku institutsioonide praktikaga dumpingu valdkonnas. Nõukogu 1. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1193/2008, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit sidrunhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 323, lk 1) põhjenduses 31 kinnitas nõukogu hageja väitel isegi sõnaselgelt, et algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt b ei ole asjakohane ja ekspordi korral käibemaksu tagastamata jätmist tuleb kohandada algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti k alusel.

32 Hageja järeldab sellest, et vaidlustatud määrus rikub algmääruse artikli 2 lõiget 10. Tema väitel oleks tema impordi suhtes kohaldatav dumpinguvastane tollimaks olnud oluliselt madalam, st ligikaudu 4–5 %, kui komisjon oleks kasutanud sama võrdlusmeetodit kui esialgse uurimise ajal, mis oli selle sättega kooskõlas.

33 Nõukogu palub kõnealuse väite tagasi lükata.

- 34 Esiteks tuleb analüüsida nõukogu argumenti, millega ta vaidleb vastu sellele, et ta kohaldas läbivaatamise käigus algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b, et „kohandada” normaalväärtust ja/või ekspordihinda.
- 35 Tõsi küll, dokumendis „Üldist teavet avalikustav dokument R453” viitas komisjon algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile b, et põhjendada oma järeldust, et „juhul kui kaudseid ekspordimakse ei tagastata, kohaldatakse meetodikat, mis seisneb selles, et normaalväärtust kohandatakse nende riiklike maksude ulatuses, mida kohaldatakse juhul, kui samasugune toode müüakse ekspordiriigis tarbimiseks” ja „[s]eega tehti normaalväärtus kindlaks makstud või makstavat käibemaksu arvesse võttes” (vt eespool punkt 12). Samuti kordas komisjon seda arutluskäiku dokumendis „II lisa. Spetsiifilist teavet avalikustav dokument” (vt eespool punkt 13).
- 36 Siiski, nagu nähtub dokumendist „Komisjoni talituste suunised pärast teie vastust lõplikule avalikustamisele”, tuleb nentida, et komisjon muutis hiljem oma lähenemisviisi. Komisjon leidis sisuliselt, et läbivaatamise käigus ei olnud ekspordihinda ega normaalväärtust vaja algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b tähenduses kohandada (vt eespool punkt 15). Nõukogu kasutas vaidlustatud määruse põhjenduses 31 lõpuks sedasama arutluskäiku (vt eespool punkt 16).
- 37 Järelikult leidis nõukogu vaidlustatud määruses, et erinevalt esialgse uurimise ajal valitsenud olukorrast ei olnud läbivaatamismenetluse ajal täidetud tingimused normaalväärtuse ja/või ekspordihinna kohandamiseks algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b alusel, nii et seda sätet ei saanud kohaldada. Seega, vaatamata sellele, mis nähtub veel komisjoni poolt vastuvõetud esialgsetest dokumentidest „Üldist teavet avalikustav dokument R453” (vt eespool punkt 12) ja „II lisa. Spetsiifilist teavet

avalikustav dokument” (vt eespool punkt 13), ei saa asuda seisukohale, et vaidlustatud määruses kohaldas nõukogu 17% suurust käibemaksu arvesse võttes algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b ja kohandas seega selle sätte tähenduses normaalväärtust ja ekspordihinda, et taastada sümmeetria selle väärtuse ja hinna vahel.

- 38 Sellest tulenevalt tuleb lükata tagasi hageja argument, et vaidlustatud määruses kasutatud võrdlusmeetod seisnes normaalväärtuse ja ekspordihinna kohandamises algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b alusel. Nimelt oli tegemist selle väärtuse ja hinna võrdlusega „käibemaksu sissearvamise” alusel, ainuüksi sama määruse artikli 2 lõike 10 esimeses ja teise lauses (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 esimene ja teine lause) sätestatud üldsätte põhjal.
- 39 Teiseks tuleb analüüsida, kas see võrdlusmeetod oli algmääruse artikli 2 lõike 10 esimese lause tähenduses õiglane, mida hageja vaidlustab eriti põhjendusel, et kõnealune meetod põhjustab dumpingumarginaali kunstlikku suurenemist.
- 40 Selles osas tuleb meenutada, et institutsioonidel on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad peavad uurima (Euroopa Kohtu 27. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-351/04: Ikea Wholesale, EKL 2007, lk I-7723, punkt 40; Üldkohtu 8. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-221/05: Huvis vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 38, ja 23. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-296/06: Dongguan Nanzha Leco Stationery vs. nõukogu, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 40).

- 41 See ulatuslik kaalutusõigus hõlmab põhimõtteliselt ka nende asjaolude hindamist, mis põhjendavad kasutatud võrdlusmeetodi õiglast olemust, kuna õigluse mõiste on ebamäärane ja institutsioonid peavad seda täpsustama iga üksikjuhtumi puhul eraldi, arvestades asjaomast majanduslikku konteksti. Nimelt tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et valiku tegemine erinevate dumpingumarginaali arvutamise meetodite vahel ja toote normaalväärtuse hindamine eeldavad keeruliste majanduslike olukordade hindamist ning kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, vaidlustatud valiku tegemise aluseks olevate asjaolude sisulist õigsust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist (eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus Ikea Wholesale, punkt 41; eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus Huvis vs. nõukogu, punkt 39; vt selle kohta ka eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery vs. nõukogu, punkt 41).
- 42 Kohtupraktikas on ka täpsustatud, et nii algmääruse artikli 2 lõike 10 sõnastusest kui ka ülesehitusest nähtub, et ekspordihinda või normaalväärtust võib kohandada vaid selleks, et võtta arvesse erinevusi, mis puudutavad tegureid, mis on seotud hindadega ja mõjutavad seega nende võrreldavust. Teisisõnu tähendab see, et kohandamise eesmärk on taastada sümmeetria toote normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel, nii et kui kohandamine on toimunud õiguspäraselt, tähendab see, et sellega taastati sümmeetria normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel. Seevastu, kui kohandamine ei ole läbi viidud õiguspäraselt, tähendab see, et normaalväärtuse ja ekspordihinna vahel on tekkinud asümmeetria (vt eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus Dongguan Nanzha Leco Stationery vs. nõukogu, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 43 Kasutatud võrdlusmeetodi õigluse hindamisel on normaalväärtuse ja ekspordihinna vahelise sümmeetria mõiste seega oluline tegur, mis vastab vajadusele kehtestada hindade võrreldavus algmääruse artikli 1 lõike 2 tähenduses (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 1 lõige 2). Sama määruse artikli 2 lõike 10 esimese kuni kolmanda lause kohaselt (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 10 esimene kuni

kolmas lause) tuleb ekspordihinna ja normaalväärtuse vaheline õiglane võrdlus teha samal kaubandustasandil enam-vähem samal ajal toimunud müügi osas, võttes nõuetekohaselt arvesse hinna võrreldavust mõjutavaid erinevusi, ning ainuüksi juhtudel, kui kindlaksmääratud normaalväärtus ja ekspordihinnad ei ole võrreldavatel alustel, on institutsioonidel õigus teha kohandusi.

- 44 Lisaks, nagu nõukogu kohtuistungil väitis, nähtub algmääruse artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus ja lõikes 8 (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikli 2 lõike 1 esimene lõik ja lõige 8) esitatud määratlustest, et esiteks, normaalväärtuse „aluseks võetakse tavaliselt [...] tavapärasel kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad”, ja teiseks on ekspordihind „tegelikult makstud või makstav” hind, mis nõuab põhimõtteliselt käibemaksu sissearvamist sellesse väärtusesse ja hinda.
- 45 Neil asjaoludel sai nõukogu ilmset hindamisviga tegemata järeldata, et käesolevas asjas oli normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetod, mille aluseks oli „käibemaksu sissearvamine”, õiglane võrdlusmeetod, sest see võrdlus viidi läbi normaalväärtuse ja ekspordihinna vahelise sümmeetria nõuet järgides, samal kaubandustasandil, samaaegse, nii omamaise kui ka ekspordiks toimunud müügi osas, mille mõlema suhtes kohaldatakse käibemaksumäära 17%.
- 46 Hageja ei esitanud ühtegi argumenti või asjaolu, mis tõendaks selle võrdlusmeetodi ilmselget ebasobivust, kuna tema arutluskäik piirdus sellega, et tõstis esile arvutusmeetodi muutumist võrreldes esialgses uurimises kasutatud meetodiga, väites, et see võib kunstlikult suurendada dumpingumarginaali. Arvestades aga institutsioonide

ulatuslikku kaalutusruumi, ei saa see argument tõendada, et see meetod, mis põhineb ühesugustel võrdlusnäitajatel, oli ebaõiglane, ega ka seda, et selle kohaldamisel tehti ilmne kaalutusviga.

- 47 Tuleb täpsustada, et hageja ei vaidle vastu sellele, et vaidlustatud määruses järgisid institutsioonid rangelt seda arvutusmeetodit, ega ka sellele, et kõnealune võrdlus hõlmas enam-vähem samal ajal toimunud omamaist müüki ja ekspordi, ning et nende müükide käibemaksuga maksustamine toimus samal kaubandustasandil algmääruse artikli 2 lõike 10 teise lause tähenduses.
- 48 Samuti jättis hageja tõendamata, et institutsioonidel oli väljakujunenud praktika arvata käibemaks maha nii normaalväärtusest kui ka ekspordihinnast, selleks et neid algmääruse artikli 2 lõike 10 kohaselt õiglaselt võrrelda. Hagiavalduses esitatud näited ei puuduta ühtegi sedalaadi olukorda, vaid juhtumeid, mis eeldavad ainult ekspordihinna kohandamist selle tõttu, et Hiina ametiasutused tagastasid osaliselt käibemaksu, sarnaselt käesolevas asjas esialgsel uurimisel tehtud kohandusega, mille seaduslikkus ei ole käesoleva vaidluse ese.
- 49 Seega, võrreldes normaalväärtust ja ekspordihinda „käibemaksu sissearvamise” alusel, ei teinud nõukogu ilmset kaalutusviga ega rikkunud algmääruse artikli 2 lõike 10 esimeses lauses sätestatud õiglase võrdluse nõuet.
- 50 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 9

- 51 Teise väite toetuseks märgib hageja, et vaidlustatud määrus rikub ka algmääruse artikli 11 lõiget 9, kuivõrd vaidlustatud määruse aluseks on normaalväärtuse ja ekspordihinna vahelise võrdlemise meetod, mis erineb oluliselt esialgses uurimises kasutatud meetodist. See lähenemisiis ei ole hageja väitel kooskõlas asjakohase kohutpraktikaga (eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu*, punkt 41).
- 52 Hageja väitel ei esitanud institutsioonid nõuetekohast põhjendust selle võrdlusmeetodi muutmise kohta. Asjaolu, et esialgse uurimise perioodist kuni läbivaatamise perioodini oli tagastamata käibemaksu määr suurenenud 4%-st 17%-ni, ei ole tema väitel asjaolude muutumine algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses, mis võiks õigustada esialgses uurimises kasutatud meetodist loobumist. Lõpetuseks ei olevat institutsioonid tõendanud, et esialgses uurimises kasutatud meetod ei olnud kooskõlas algmääruse artikli 2 lõikega 10. Igal juhul oli hageja enda väitel tõendanud, et uus meetod oli vastuolus selles sättes ette nähtud õiglase võrdluse põhimõttega ja põhineb vastuolulistel põhjendustel.
- 53 Nõukogu palub kõnealuse väite tagasi lükata.
- 54 Algmääruse artikli 11 lõikest 9 tuleneb, et üldreeglina peavad institutsioonid läbivaatamise raames rakendama sama meetodikat, sealhulgas ekspordihinna ja normaalväärtuse võrdlemise meetodikat algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel, nagu maksu kehtestamise tinginud esialgses uurimises. Sama säte näeb siiski ette ühe erandi, mille puhul on institutsioonidel lubatud rakendada esialgse uurimisega võrreldes erinevat meetodikat, kuid üksnes juhul, kui asjaolud on muutunud. Selles osas tuleb

meenutada, et iga kõrvalekallet või erandit üldreeglist tuleb tõlgendada kitsalt. Seega tuleb institutsioonidel tõendada, et asjaolud on muutunud, kui nad kavatsesid rakendada esialgses uurimises kasutatud meetodist erinevat meetodit (vt eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu*, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

55 Nagu on märgitud eespool punktides 10 ja 11, tunnistab nõukogu, et ta kohandas esialgses uurimises ekspordihinda algmääruse artikli 2 lõike 10 punkti b tähenduses ja loobus sellisest kohandamisest läbivaatamismenetluse raames põhjendusel, et selles sättes ette nähtud tingimused ei olnud täidetud.

56 Tuleb tõdeda, et nõukogu selline erinev lähenemisviis ei tulene „meetodi muutumisest” algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses.

57 Selles osas tuleb märkida, et mõisted „meetod” ja „kohandamine” ei ole ühtivad. Aga isegi kui oletada, et algmääruse artikli 2 lõikes 10 sätestatud mõistet „kohandamine” saab samastada mõistega „metoodika” algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses, nähtub vaidlustatud määruse põhjenduses 31 esitatud põhjendustest ja eespool punktides 34–38 esitatud kaalutlustest, et kohtupraktika tähenduses ei „muutnud” institutsioonid käesolevas asjas läbivaatamise menetluses „kohandamise meetodit”, mida nad olid kasutanud esialgses uurimises (vt eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu*, punktid 27, 28 ja 43, mis puudutavad „eelise” ehk „input” meetodi asendamist „varumeetodiga”), vaid loobusid lihtsalt kohandamisest, kuna erinevalt esialgses uurimise ajal valitsenud olukorrast, ei olnud läbivaatamise ajal täidetud algmääruse

artikli 2 lõike 10 punktis b sätestatud tingimused, mis õigustavad sellist kohandamist. Ainuüksi seda, et loobuti asjaolusid arvestades õigustamatust kohandamisest, ei saa pidada meetodi muutmiseks algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses.

- 58 Nimelt nõuab algmääruse artikli 11 lõige 9, et asjaomane meetod oleks kooskõlas sama määruse artiklitega 2 ja 17 (muudetuna määruse nr 1225/2009 artikkel 17), mille nõudeid tuleb igal juhul täita. Üldkohus on juba otsustanud, et kui läbivaatamise etapis peaks selguma, et esialgse uurimise ajal rakendatud meetodi kasutamine ei olnud kooskõlas algmääruse artikli 2 lõike 10 punktiga b, ei tohi institutsioonid seda meetodit enam rakendada (vt selle kohta eespool punktis 40 viidatud kohtuotsus *Huvis vs. nõukogu*, punktid 42 ja 50), isegi kui see eeldab kitsas tähenduses „meetodi muutmist”.
- 59 Seega, kui läbivaatamismenetluse ajal ei ole institutsioonidel õigust teha kohandust algmääruse artikli 2 lõike 10 alusel, ei saa neid sama määruse artikli 11 lõike 9 alusel kohustada seda siiski tegema ainuüksi sellepärast, et selline kohandamine tehti esialgse uurimise ajal. Teisisõnu, kuna viimati nimetatud säte nõuab sõnaselgelt, et läbivaatamise ajal rakendatud meetod järgiks algmääruse artikli 2 nõudeid, ei saa sellise läbivaatamise tulemuseks olla kohandamine, mis ei ole lubatud, eelkõige selle määruse artikli 2 lõike 10 punktiga b.
- 60 Nagu ka hageja ise möönab (vt eespool punktid 29 ja 31), ei ole algmääruse artikli 2 lõike 10 punkt b, mida institutsioonid kohaldasid esialgse uurimise ajal, asjakohane õiguslik alus, mille põhjal võiks läbivaatamise käigus kohandada eelkõige ekspordihinda, mida ei ole selles sättes käsitletud. Neil asjaoludel ei ole vaja lahendada küsimust, kas käesolevas asjas oli esialgse menetluse ajal kasutatud meetod kõnealuse

määruse artikli 2 lõike 10 punktiga b kooskõlas, mille ka nõukogu ise seadis kohtuistungil kahtluse alla (vt eespool punkt 11).

- 61 Järelikult ei rikkunud nõukogu algmääruse artikli 11 lõiget 9, kui ta võrdles asjaomaste toodete normaalväärtust ja ekspordihinda, võttes aluseks „käibemaksu sissearvamise”.
- 62 Igal juhul, isegi kui oletada, et nõukogu kasutas läbivaatamise menetluse käigus muud asjaomaste toodete normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdlemise meetodit kui esialgse uurimise käigus rakendatud meetod, tõendas ta, et esiteks, võrreldes esialgse uurimisega, olid läbivaatamismenetluses asjaolud muutunud, ja teiseks, et see muutus õigustas kõnealusest kohandamisest loobumist.
- 63 Nimelt on selge, et esialgse uurimise ajal tagastati osaliselt asjaomaste toodete eksportmüügilt makstud Hiina käibemaks, samas kui omamaiselt müügilt nõuti see käibemaks sisse täies ulatuses. Seevastu ajavahemikul, mil toimus läbivaatamismenetlus, kohaldati seda käibemaksu täies ulatuses nii omamaise kui ka ekspordiks toimunud müügi suhtes. Vastavalt vaidlustatud määruse põhjenduses 31 märgitule kujutab see olukordade erinevus endast muutunud asjaolusid algmääruse artikli 11 lõike 9 tähenduses.
- 64 Peale selle, arvestades seda asjaolude muutumist, oli nõukogul õigus läbivaatamismenetluses loobuda normaalväärtuse ja ekspordihinna kohandamisest, kuna oli võimalik teha õiglane võrdlus selle väärtuse ja hinna vahel, võttes aluseks „käibemaksu sissearvamise”, samas kui esialgses uurimises pidas nõukogu vajalikuks teha kohandus,

et taastada asjaomaste võrdlusnäitajate sümmeetria, sest eksporditud toodete käibemaks tagastati osaliselt.

- 65 Võrdlusmeetod, mida nõukogu kasutas läbivaatamismenetluses, ei riku järelkult algmääruse artikli 11 lõiget 9.
- 66 Järelkult tuleb ka teine väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.
- 67 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb hagi jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 68 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ja mõista nõukogu kohtukulud vastavalt nõukogu nõudele välja hagejalt.
- 69 Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad institutsioonid ise oma kohtukulud. Järelkult kannab komisjon ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud välja Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd-lt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**
- 3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.**

Azizi

Vadapalas

Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. detsembril 2011 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Õiguslik raamistik	II - 8376
Vaidluse taust	II - 8379
Asjakohased dumpinguvastased määrused	II - 8379
Hiina käibemaksulased õigusnormid	II - 8380
Haldusmenetlused	II - 8380
Menetlus ja poolte nõuded	II - 8386
Õiguslik käsitlus	II - 8388
Tühistamisväidete kokkuvõte	II - 8388
Esimene väide, et rikutud on algmääruse artikli 2 lõiget 10	II - 8389
Teine väide, et rikutud on algmääruse artikli 11 lõiget 9	II - 8396
Kohtukulud	II - 8400